

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/448/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

206/2017. (IX. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. október 27-én előterjesztett **panaszát** a 2017. szeptember 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – a F. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. október 27-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyet utóbb aláírásával is megerősített.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy egy 2016. március 11-én történt közlekedési balesettel összefüggésben szabálysértési eljárás indult ellene. Ezt követően mind a közlekedési baleset helyszínén fogantató rendőri intézkedéssel, mind az azt követő szabálysértési eljárással összefüggésben leírta a panaszos a kifogásait.

A közlekedési baleset kapcsán folytatott rendőri intézkedést érintően a panaszos elsődlegesen azt sérelmezte, hogy ugyan ő tett bejelentést a balesetről a 112-es segélyhívó telefonszámon, a kikerülő rendőrök mégsem az abban részes másik fél, hanem kizárólag a panaszos felelősségét vizsgálták. A panaszos úgy véli, hogy a bejelentése nyomán a rendőrök nem tettek eleget az intézkedési kötelezettségüknek, mulasztást valósítottak meg. Kérte, hogy a Testület vizsgálja meg, hogy rendőri intézkedés elmulasztása a telefonon tett bejelentése kapcsán valóban megvalósult-e.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A közlekedési baleset helyszínén végrehajtott rendőri intézkedésekkel kapcsolatosan a panaszos másodsorban azt panaszolta, hogy a rendőrök fellépése részrehajló volt. A balesetben érintett másik félnek – aki a panaszos gépkocsijában a kárt okozta – az édesapja ugyanis rendőr, aki a balesetet követően meg is jelent a helyszínen. A panaszos úgy gondolja, hogy mivel a helyszínelést végző rendőrök az érintett másik fél édesapjának a kollégái, a helyszínelési tevékenységet nem minden részrehajlástól mentesen hajtották végre. Ennek eredményeként pedig a helyszínelő rendőrök a panaszost hátrányos helyzetbe hozták. Mindennek az lett a következménye, hogy a szabálysértési eljárásban a panaszost elmarasztaló döntés született.

A panaszbeadványban a panaszos ezen felül előadta a szabálysértési eljárás lefolytatásával, különösen a tanúk meghallgatásával és a tanúvallomások értékelésével kapcsolatos kifogásait, amelyek alapján kéri, hogy a Testület tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a közlekedési balesetben érintett egyéb személyek ellen is folytasson le a hatóság szabálysértési eljárást.

2) A panaszos a panaszbeadványát a Testület felhívására válaszolva aláírásával ellátva és kiegészítve is megküldte.

A panasz kiegészítésében a panaszos konkretizálta kifogásait: azt sérelmezte, hogy a 112-es segélyhívó telefonszámra tett bejelentésével nem foglalkoztak, az alapján nem hajtottak végre intézkedést a rendőrök, valamint azt, hogy a közlekedési baleset helyszíni vizsgálatkor és a szabálysértési eljárás lefolytatása során a rendőrség eljárása részrehajló volt.

Tudomásul vette ugyanakkor a panaszos a Testület tájékoztatásának azon elemét, hogy a Testület hatásköre a szabálysértési eljárás lefolytatásával kapcsolatos kifogásaira, valamint a rendőrök szabálysértési felelősségének a vizsgálatára nem terjed ki. Úgy nyilatkozott ezért, hogy a Testület vizsgálatát a részrehajló rendőri intézkedés és a rendőri intézkedés elmulasztása miatti sérelme kapcsán kéri.

3) A panaszos utóbb a Testület rendelkezésére bocsátotta a M. Rendőrkapitányság 2016. október 26-án kelt szabálysértési határozatát. A szabálysértési hatóság a panaszost közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés elkövetése miatt 25 000 Ft pénzbírsággal sújtotta.

A panaszos a határozattal együtt megküldött panasz-kiegészítésében előadta a kifogásait a szabálysértési határozatot érintően, és kérte a Testülettől, hogy vizsgálja meg a döntés tisztességes jellegét.

4) A panaszos az eredeti panaszbeadványához kapcsolódóan utólag több kiegészítést is tett. Ezekben a beadványokban a panaszos azonban nem a rendőri intézkedéssel, valamint az intézkedés elmulasztásával, hanem a szabálysértési eljárással és a szabálysértési hatóság határozatával összefüggésben adta elő a kifogásait. Tekintettel erre, a Testület az iratok részletes ismertetésétől – relevancia hiányában – eltekintett.

Megküldte ugyanakkor a panaszos a F. Rendőrkapitányság vezetőjének 2016. december 19-én kelt válaszlevelét is, amelyben a kapitányságvezető a jelen panasz eljárás alapjául szolgáló kifogásokkal azonos panaszosi sérelmekre reagált. A levél az alábbi tájékoztatást tartalmazza.

A panaszos 2016. március 11-án 7 óra 4 perckor tett bejelentést telefonon a rendőrségre arról, hogy a J. város, A. E. út 34. szám előtt néhány diák letörte az autója visszapillantó tükrét. A helyszínre a bejelentés alapján a F. Rendőrkapitányság állománya vonult ki.

Az ügy körülményeinek a felderítésével megállapíthatóvá vált, hogy a járőrök kiérkezése előtt a baleset helyszínén megjelent a balesetben részes másik fél édesapja, aki a rendőrség állományaiba tartozik, és szolgálata befejezését követően R. településről a lakóhelyére, J. településre tartott. Az édesapa szolgálati egyenruhában, szolgálati felszerelés nélkül volt. Amikor észlelte, hogy a buszmegállótól kb. 30 méterre egy autó áll lehúzódva a útpadkán a menetirány szerinti bal oldalon a

menetiránnyal szemben, megállt és – mint J. község körzeti megbízottja – a helyszínen tájékozódni kívánt. A gépjármű ugyanis kanyarós útszakaszon állt. Az édesapa az iratok tanúsága szerint a helyszínelők megérkezéséig tartózkodott a helyszínen, azt követően onnan távozott.

A kérkező rendőrök a panaszost intézkedés alá vonták, amely eljárásuk megfelelt a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT. 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) előírásainak. Az intézkedés foganatosításakor a balesetben érintett másik fél édesapja már nem tartózkodott a helyszínen.

A baleseti helyszínelő a baleset adatait a panaszos elmondása alapján állapította meg, amelyeket jegyzőkönyvben is rögzített. A jegyzőkönyv tartalmazza a panaszos sajátkezű aláírását.

A baleseti helyszínelő a baleset helyszínén felvett adatokat, elkészített dokumentumokat szabálysértési eljárás kezdeményezése céljából utóbb átadta a F. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya Igazgatásrendészeti Alosztály munkatárának. Mivel azonban az eljárás során fény derült arra, hogy a balesetben érintett másik fél édesapja a F. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály R. Rendőrőrs hivatásos állományú tagja, az ügyben kizárási indítványt terjesztettek elő. A * Megyei Rendőr-főkapitányság határozatával utóbb a M. Rendőrkapitányságot jelölte ki.

A M. Rendőrkapitányság szabálysértési határozatának tanúsága szerint a panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen intézkedő rendőrtől azt a felvilágosítást kapta, hogy a határozathozatal előtti meghallgatáskor tehet panaszt. A válaszlevél ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a helyszínen a rendőr a panaszost arról tájékoztatta, hogy szabálysértési eljárást kezdeményez vele szemben, és a döntés ellen utóbb a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény szerint élhet jogorvoslattal. Ezen túlmenően a rendőrök a helyszínen az Utasításnak megfelelően jártak el.

A Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 24. § (1) bekezdésére hivatkozással a válaszlevél rögzíti, hogy a helyszínre érkező rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte. Erre figyelemmel a balesetben részes másik fél édesapja – aki szolgálaton kívül, rendőri egyenruhában tartott hazafelé – szintén köteles volt a feladatkörébe tartozó segítséget megadni.

A kapitányságvezető válaszlevele végén úgy foglalt állást, hogy a rendőrök betartották a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) előírásait.

A válaszlevéllel összefüggésben – a levélre felvezetett észrevételeiben – a panaszos az alábbiakat kifogásolta. Nem vizsgálta a rendőrség, hogy a balesetben érintett másik fél édesapja valóban véletlenül vagy azért érkezett a helyszínre, mert a fia telefonon felhívta. Nem vizsgálat kellő körültekintéssel a rendőrség, hogy az édesapa a járőrök megérkezésével egyidejűleg valóban távozott-e a helyszínről. A panaszos állítása szerint ugyanis az édesapa a helyszínen maradt, és csak akkor távozott, amikor a baleseti helyszínelő megérkezett. A köztes időben pedig befolyásolhatta a rendőri intézkedést. Megjegyezte továbbá a panaszos, hogy az aláírása valóban szerepel a helyszínen kiállított jegyzőkönyvön, azonban két órai várakozás után azért írta alá, hogy mihamarabb szabaduljon, ahogyan bárki más is tette volna. Nem érti, hogy ha ő maga nem rendőr, miért kellene tisztában lennie az eljárásokkal, azok menetével, jogkövetkezményeivel. Állítása szerint nem felelt meg a rendőrök eljárása az Rtv. levélben idézett rendelkezéseinek, amellyel kapcsolatos érveit korábban már kifejtette.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez is. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A F. Rendőrkapitányság vezetője a panaszos beadványában foglalt panaszai kapcsán végzett

kivizsgálása eredményeként 2016. november 29-i jelentésében a következőket állapította meg.

2016. március 11-én 7 óra 4 perckor a panaszos telefonon tett bejelentést a rendőrségen arról, hogy J., A. E. út 34. szám előtt néhány diák letörte a visszapillantó tükrét az autójáról. A helyszínrre 7 óra 20 perc körül érkezett meg J. A. r. főrm. és N. G. r. törm. A helyszínen felvették a kapcsolatot a bejelentővel. Az iratok alapján megállapíthatóvá vált továbbá, hogy a helyszínbiztosító rendőrök előtt jelent meg a helyszínen K. I. r. zls. körzeti megbízott, aki szolgálata befejezését követően hazafelé tartott. Útközben észlelte, hogy a buszmegállótól kb. 30 méterre a menetiránnyal szemben egy gépkocsi várakozik az útpadkára húzódva, ezért megállt és tájékozódni kívánt, hogy történt-e olyan esemény, amely rendőri intézkedést tesz szükségessé. Megjegyezte, hogy az autó kanyargós útszakaszon állt, így a helyzet balesetveszélyes volt. K. I. r. zls. 2-3 percig tartózkodott a helyszínen, a helyszínbiztosító rendőrök érkezését követően távozott.

Azután, hogy J. A. r. főrm. a panaszost intézkedés alá vonta, megérkezett a helyszínre T. I. r. tzls., aki a szükséges intézkedéseket az Utasításban foglaltak szerint hajtotta végre. Ekkor K. I. r. zls. már nem tartózkodott a helyszínen.

A helyszíni jegyzőkönyv tanúsága szerint a helyszínelő a releváns körülményeket a panaszos elmondása alapján állapította meg. A jegyzőkönyv tartalmazza a panaszos sajátkezü aláírását.

A baleseti helyszínelő a baleset helyszínén felvett adatokat, elkészített dokumentumokat szabálysértési eljárás kezdeményezése céljából utóbb átadta a F. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya Igazgatásrendészeti Alosztály munkatárának. Mivel azonban az eljárás során fény derült arra, hogy a balesetben érintett másik fél édesapja a F. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály R. Rendőrőrs hivatásos állományú tagja, az ügyben kizárási indítványt terjesztettek elő. A * Megyei Rendőrfőkapitányság határozatával utóbb a M. Rendőrkapitányságot jelölte ki.

A közlekedési baleset helyszínén a rendőrök a kapitányságvezető megállapítása szerint az Utasítás előírásainak megfelelően jártak el.

A Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 24. § (1) bekezdésére hivatkozással a válaszlevél rögzíti, hogy a helyszínre érkező rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte. Erre figyelemmel a balesetben részes másik fél édesapja –, aki szolgálaton kívül, rendőri egyenruhában tartott hazafelé – szintén köteles volt a feladatkörébe tartozó segítséget megadni.

A kapitányságvezető válaszlevele végén úgy foglalt állást, hogy a rendőrök betartották a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) előírásait.

2) A helyszíni szemle jegyzőkönyv tanúsága szerint T. I. r. tzls. a baleset körülményeit tényszerűen rögzítette, és azokból okszerű következtetéseket vont. A helyszínelés során a rendőrök meghallgatták a panaszost, nyilatkozatát rögzítették. Sor került továbbá a panaszos anyósának a meghallgatására is, aki a panaszos gépkocsijának az utasa volt. Az iratok rögzítik, hogy a balesetben részes másik fél a helyszínelés idején nem volt jelen, így a rendőrök meghallgatni sem tudták. A helyszíni szemle jegyzőkönyv a panaszos aláírását tartalmazza, valamint a panaszos kézzel írt megjegyzését, hogy a jegyzőkönyvet illetően nincs észrevétele.

3) J. A. r. főrm. 2016. november 29-én készített jelentése szerint a panaszos bejelentését követően N. G. r. törm.-rel érkezett a közlekedési baleset helyszínére. Ott felvették a kapcsolatot a bejelentővel, ahol rajta kívül a helyszínen más nem tartózkodott. A helyszínbiztosítás közben érkezett meg K. I. r. zls. körzeti megbízott egyenruhában, és a balesetről, annak résztvevőiről érdeklődött. A jelentést készítő rendőr úgy emlékszik, K. I. r. zls. a helyszínen nem tett olyan kijelentést, hogy a fia a baleset részese lett volna. Röviddel ezután a helyszínen megjelent T. I. r. tzls., amelyet követően a helyszínbiztosító rendőrök távoztak.

4) T. I. r. tzls. 2016. november 24-én készített jelentése a fentebb írtakhoz képest az alábbi releváns többlet információt tartalmazza.

A baleset helyszínén 8 óra 10 perckor jelent meg, ott meghallgatta a helyszínbiztosító rendőröket, majd a panaszost, akivel ezek után közölte, hogy helyszíni szemlét fog végrehajtani. A panaszos beszámolt a rendőrnek a baleset körülményeiről, és elmondta, hogy a baleset bekövetkezése után néhány perccel megjelent a helyszínen egy rendőri egyenruhás személy, aki a balesetben részes másik fél édesapjaként mutatkozott be, érdeklődött a baleset körülményeiről, majd a helyszínbiztosító rendőrök megérkezését követően távozott. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy az egyenruhás személy nevére nem emlékszik, de biztos volt abban, hogy a másik fél édesapja.

A helyszíni szemle folytatása közben T. I. r. tzls. társa, B. S. r. főrm. meghallgatta a panaszost, kijelentéseit jegyzőkönyvben rögzítette. Ezt T. I. r. tzls. nem hallotta, mivel közben saját feladatát végezte. Jelentésében utalt rá, hogy a helyszíni szemlét a panaszos nyilatkozata alapján folytatta le, mivel a balesetben érintett másik fél elhagyta a baleset helyszínét.

A jelentés rögzíti, hogy a helyszíni szemle során adatgyűjtésre került sor a balesetben részes másik fél felkutatása érdekében. Rögzíti továbbá azt is, hogy a panaszos a szemle végrehajtását követően a jegyzőkönyvet aláírásával látta el, és az iraton egyúttal úgy nyilatkozott, hogy a helyszíni szemlével kapcsolatban észrevétele, indítványa nincs.

5) K. I. r. zls. 2016. november 26-án és 2016. november 29-én készített jelentést a sérelmezett eseményekkel összefüggésben. A jelentések a Testület eljárásában az alábbi releváns többlet információval szolgáltak.

A rendőr éjszakai szolgálata után hazafelé tartva az útpadkán álló gépkocsi mellett egy személyt látott meg, akit nem ismert, és aki telefonált. Ezután egy kapubeállóban megállt, és megkérdezte a személyt, hogy miért áll ott, a kanyargós útszakaszon, van-e valami problémája. A megkérdezett személy – a panaszos – azt felelte, hogy rendőrt hívott egy közlekedési baleset miatt. A rendőr kérdésére, hogy mi történt, a panaszos elmondta, hogy az autójával egy lassan mozgó másik járművet került ki, amikor az úttest szélén vele szemben haladó csoportból egy fiatalember hirtelen kilépett a forgalmi sáv közepére, így a panaszos autójának a bal oldali tükre „elért”. Az ütközés következtében a tükror burkolata elmozdult a helyéről, de nem esett le. A panaszos további kérdésre elmondta, hogy nem tudja, történt-e személyi sérülés, mert a csoport tagjai felszálltak a buszra és azzal elmentek. Szintén elmondta, hogy nem szólt a fiataloknak arról, hogy rendőrt hívott. A rendőr azon felvetésére, hogy hogyan következhetett be olyan módon a baleset, ahogy a panaszos elmondta, utóbbi azt felelte, hogy már bánja, hogy rendőrt hívott, mert azt hiszi, ő volt a hibás. A rendőr közölte, hogy ebben nem kíván állást foglalni, mert csak hazafelé tart a szolgálatából. Ekkor meg is érkeztek a F. Rendőrkapitányság járőrei, és megkezdték az intézkedést. K. I. r. zls. pedig távozott a helyszínről, az intézkedés végrehajtásában nem vett részt, a panaszost nem igazoltatta, egyéb intézkedést sem foganatosított vele szemben. Utóbb tudta meg, hogy a fia volt az, akit a tükror elért. A fiának a baleset során nem keletkezett sérülése.

K. I. r. zls. úgy nyilatkozott továbbá, hogy 2-3 percet tartózkodott a baleset helyszínén, és csak néhány kérdést tett fel a panaszosnak, vele szemben nem intézkedett.

6) J. A. r. főrm. korábbi előadását a 2017. február 9-én tett jelentésében az alábbiakkal egészítette ki.

Miután a rendőrök a baleset helyszínére érkeztek, a panaszossal közölték a nevüket és azt, hogy melyik rendőrkapitányságról érkeztek. Az intézkedés során a jelentést tevő rendőr is a rendszeresített láthatósági átvétőt viselte, amelyen névtábla rendfokozati jelzés és jelvény volt elhelyezve. Az elsődleges intézkedések keretében a panaszossal szemben alkoholszondát alkalmaztak, amely negatív eredményt hozott, majd ellenőrizték a körözési rendszerben a panaszost és a járművet is, ami nem eredményezett találatot.

A rendőrök érkezésekor a helyszínen a panaszos, az anyósa és a kislánya tartózkodott. Ezen személyeken kívül senki más nem volt jelen.

A helyszínbiztosítás során a rendőrök nyilatkoztatták a panaszost a baleset körülményeiről, aki részletesen beszámolt a történetéről. A panaszos azt is elmondta, hogy a balesetben részes másik fél időközben felszállt az érkező autóbuszra és azzal elutazott. A rendőrök ezért a másik felet nem tudták meghallgatni. A helyszínen a rendőrök azt is megállapították, hogy a másik fél K. I. r. zls. fia.

A helyszínen végzett tanúkutatás nem vezetett eredményre, külső tanút a rendőrök nem tudtak felkutatni.

A jelentés megjegyzése szerint a panaszos és a rendőrök között lefolyt beszélgetés normál hangnemben, „hétköznapi” hangvétellel zajlott. Nem volt hangos beszéd, sem kiabálás.

7) N. G. r. törm. 2017. február 9-én tett jelentése J. A. r. ftörm. jelentéseihez képest az alábbi releváns többlet információt tartalmazza.

A panaszos anyósa és kislánya a rendőri intézkedés teljes időtartama alatt a panaszos gépkocsijában tartózkodott. A helyszínen nem tartózkodott más személy, azt figyelemmel sem kísérte senki. A panaszos meghallgatása után a rendőrök az eseményekről beszámoltak a tevékenységirányítási központnak, ahonnan azt a tájékoztatást kapták, hogy vizsgáló és helyszínelő fog a baleset helyszínére kiérkezni. Arra kaptak utasítást, hogy ezen személyek érkezéséig biztosítsák a helyszínt.

Ezt követően röviddel érkezett meg a baleset helyszínére K. I. r. zls., aki szolgálatát követően tartott hazafelé, és aki elmondta a rendőröknek, hogy a balesetben részes másik fél a fia, aki telefonon értesítette az apját a történetéről. Hozzátette, hogy a fia F. városban van és nem keletkezett sérülése. Közölte, hogy a helyszínről F. városba megy, hogy megnézzé, hogy van a fia, és kérte, hogy értesítsék, ha szükség van a fia meghallgatására. Ez a körülmény az intézkedést a jelentés megállapítása szerint nem befolyásolta.

Az intézkedés során a felek kommunikációját kölcsönös tiszteletadás jellemezte.

8) T. I. r. tzls. korábbi előadását a 2017. február 9-én tett jelentésében az alábbiakkal egészítette ki.

A helyszínre érkezéskor a helyszínbiztosító rendőrök részletesen tájékoztatták az elsődleges intézkedések végrehajtásáról, a panaszos balesettel összefüggő előadásáról, arról, hogy a balesetben részes fél a helyszínről távozott, valamint arról is, hogy a másik fél K. I. r. zls. fia.

Kiérkezésekor a helyszínen a helyszínt biztosító két rendőrön kívül a panaszos, annak anyósa és kislánya volt jelen, más érdekelt személy vagy szemtanú nem tartózkodott ott.

A rendőr a panaszoshoz lépve közölte nevét, rendfokozatát, beosztását. Rendszeresített láthatósági átvétőt viselt továbbá, amelyen el volt helyezve névtábla, rendfokozati jelzés és szolgálati jelvény is.

A panaszos meghallgatását követően közölte vele, hogy van lehetőség hatósági tanú bevonására, amelyet a panaszos nem kért.

Mivel a baleset helyszínén anyagmaradvány és az úttesten elváltozás nem volt, a rendőr az úttest paramétereit, a panaszos által vezetett jármű helyzetét, valamint a panaszos elmondása alapján a gyalogos helyzetét rögzítette.

A helyszínen végzett tanúkutatás nem vezetett eredményre, mivel a baleset helyszínének a jobb oldalán található lakóházakban nem tartózkodott senki, a bal oldalán füves terület volt, a mögött pedig egy telephely található, de ott szintén nem volt senki.

A jelentés rögzíti, hogy T. I. r. tzls. a helyszínen nem találkozott K. I. r. zls.-sal, ezért a panaszossal szemben tanúsított magatartásáról nem tud nyilatkozni. Szintén nem tud beszámolni arról, miként zajlott a helyszínt biztosító rendőrök és a panaszos párbeszéde, mert annak során szintén nem volt jelen.

A panaszossal a jelentést készítő rendőr nyugodt hangnemben kommunikált, a panaszos elégedetlenséget nem tanúsított, észrevételt vagy indítványt az intézkedést érintően nem tett.

A helyszíni szemle befejezését követően a rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy szabálysértési eljárás indul ellene, és a szabálysértési hatóság fog dönteni a felelősségéről. Tájékoztatta arról is, hogy a szabálysértési hatóság döntéséről határozatban fog értesülni, amellyel szemben jogorvoslattal élhet majd, amiről a határozatban lesz tájékoztatás.

Felhívta a panaszos figyelmét arra is, hogy az intézkedéssel szemben panaszt tehet a F. Rendőrkapitányságon. A panaszos erre azt reagálta, hogy nincs az intézkedéssel kapcsolatos panasza.

A jelentés megjegyzi, hogy a tájékoztatásoknál B. S. r. főrm. is végig jelen volt.

A jelentésben a rendőr rögzítette, hogy az intézkedését egyáltalán nem befolyásolta, hogy a balesetben részes másik fél K. I. r. zls. hozzátartozója, mindvégig az irányadó szabályoknak megfelelően járt el.

9) B. S. r. főrm. 2017. február 9-én készítette el a sérelmezett eseményekkel kapcsolatos jelentését, amely a helyszínbiztosító rendőrök és T. I. r. tzls. jelentéseihez képest az alábbi többlet információt tartalmazza.

A helyszínre érkezésükkor elsőként a helyszínbiztosító rendőrökkel vették fel a kapcsolatot. Amíg velük beszéltek, a panaszos a gépkocsijában tartózkodott. Ezt követően ment oda B. S. r. főrm. T. I. r. tzls.-sal a panaszos gépkocsijához, amiből a panaszos ekkor kiszállt.

A jelentés rögzíti, hogy a helyszíni szemle megkezdése előtt T. I. r. tzls. több alkalommal megkérdezte a panaszostól, hogy nem akar-e hatósági tanút bevonni, tekintettel arra, hogy korábban egy rendőri egyenruhás személyről számolt be, aki a helyszínen megjelent. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy nem kéri hatósági tanú bevonását.

A panaszos és az anyósa elmondását T. I. r. tzls. utasítására a jelentést készítő rendőr rögzítette jegyzőkönyvben. Az iratot mindkét személy elolvasást követően az aláírásával látta el.

A jelentés egyebekben megegyezik T. I. r. tzls. jelentéseinek a tartalmával.

10) Megküldte a rendőrség a panaszos bejelentése alapján kiállított ügyeleti napló másolatát, a szabálysértési eljáráshoz kapcsolódó valamennyi dokumentumot. A dokumentumok a fentebb leírtakhoz képest nem tartalmaznak többlet információt, tartalmilag egyezők, ezért részletes ismertetésüktől a Testület eltekintett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette azt, hogy a rendőrség mulasztott-e a helyszíni intézkedés során, illetve, hogy a rendőrök részrehajlóan jártak-e el vele szemben.

A Testület az eljárás korábbi szakaszában már értesítette a panaszost arról, hogy a szabálysértési eljárás, illetve a szabálysértési döntés felülvizsgálatára nem jogosult, mivel arra nincs hatásköre, ezért az erről szóló rendelkezést a jelen állásfoglalásban mellőzi.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát és a XV. cikkben foglalt egyenlő bánásmód követelményét az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta meg, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a beadványát.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos a 2016. március 11-én történt rendőri intézkedéshez kapcsolódó panaszát 2016. október 27-én terjesztette elő, de előadása szerint csak ekkor – szabálysértési meghallgatása során – ismerte fel, hogy a rendőrök a helyszíni eljárás során mulasztottak, illetve részrehajlóan jártak el vele szemben.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a panaszos teljeskörűen megkapta a panasztételi lehetőségeire vonatkozó kioktatást, illetve, hogy az általa kifogásolt jogsérelem bekövetkeztét korábban felismerhette, erre tekintettel a mulasztásra is vonatkozó **panasz befogadása és érdemi vizsgálata mellett döntött.**

2) A rendőrök helyszíni intézkedése kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem az ő segélyhívó számra tett bejelentése szerint folytatták le a rendőri intézkedést.

A rendőri jelentések szerint az intézkedés megfelelt a Szolgálati Szabályzat és az Utasítás előírásainak. Az intézkedő rendőrök nyilatkozataik szerint a közlekedési baleset helyszínén először számba vették a jelenlévőket, igazoltatták a panaszost, vele szemben alkoholszondát alkalmaztak, ellenőrizték a körözési rendszerben, majd a helyszín biztosítás során a panaszost nyilatkoztatták a baleset körülményeiről, megkérdezték tőle, hogy igényt tart-e hatósági tanú igénybevételére. Ezt követően nyilatkoztatták a panaszos anyósát is. A panaszos végezetül aláírta a jegyzőkönyvet. Előadásuk szerint kiérkezésükkor a helyszínen tartózkodott a másik részes fél édesapja, aki szintén rendőr, és aki elmondta, hogy szolgálatából tartott hazafelé, amikor értesült a történetről. A fiáról elmondta, hogy nem keletkezett sérülése. Ezen rendőr a helyszíni szemle megkezdése előtt elhagyta a helyszínt. A helyszíni tanúkutatás nem vezetett eredményre.

A közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) a balesetek miatti eljárások rendje körében szabályozott elsődleges intézkedéseket az alábbiak szerint szabályozza.

„24. A bejelentést követően a lehető legrövidebb időn belül ki kell vonulni a helyszínre, és meg kell kezdeni a körülmények tisztázását.

25. A körülmények tisztázása során a helyszíni eljárást gyorsan, pontosan, szakszerűen, rekonstruálhatóan és hitelesen kell lefolytatni.

26. A helyszínre érkezést követően a Rendőrségről szóló törvény (a továbbiakban: Rtv.) alapján felvilágosítás kérés keretében tájékozódni kell a következőkről:

- a) hol, mikor, hogyan, miért történt a baleset,
- b) kik a résztvevői és milyen minőségben (járművezető, utas, gyalogos stb.),
- c) a sérült (elhunyt) személyek száma, a sérülés mértéke,
- d) mely járművekkel vettek részt az eseményben,
- e) a helyszínen történt-e valamilyen változás vagy változtatás, amennyiben történt, mi változott, mit változtattak meg, és azt ki, mikor és milyen okból tette.

27. Az összegyűjtött elsődleges adatokat értékelni kell abból a szempontból, hogy felmerül-e bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja, illetve történt-e rendkívüli halál. Amennyiben ezek közül valamelyik felmerül, úgy a helyszíni eljárást a baleset jogi minőségének megfelelően a büntetőeljárás, a szabálysértési eljárás, illetve a közigazgatási hatósági eljárás szabályai alapján kell lefolytatnia a helyszínelőnek, illetve a bizottságnak.

[...]

30. Amennyiben a balesettel összefüggésben szabálysértés gyanúja merül fel, úgy – az utasítás 31. pontjában foglalt esetet kivéve – a helyszínen tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell felvenni. A helyszín állapotát helyszínvázlaton, továbbá az Rtv.-nek a kép- és hangfelvétel készítésre vonatkozó szabályaira figyelemmel képfelvételekkel rögzíti.”

Az ORFK utasítás a 44. pontban részletesen szabályozza, hogy mely személyekre vonatkozó adatokat kell rögzíteni, ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

A helyszín megszemléléséről szóló jegyzőkönyvre vonatkozóan az ORFK utasítás az alábbiakat tartalmazza:

„203. A helyszínen tartott szemléről, illetve a helyszín megszemléléséről készített jegyzőkönyvet gépirással, számítástechnikai úton vagy kézírással (tollal vagy golyóstollal) az eljárási cselekmény foganatosításával (a helyszín megszemlélésével) egyidejűleg kell elkészíteni. Emellett külön-külön vagy együttesen készített kép-, illetve hangfelvétel is alkalmazható.”

Az ORFK utasítás a 204-207. pontokban részletesen előírja, hogy a felvett jegyzőkönyvnek milyen adatokat kell tartalmaznia, amelyek – többek között – tartalmazzák az alábbiakat is:

„[...]

j) a baleset résztvevőinek adatait és jellemzőit, részvételi minőségüket (gyalogos, utas, járművezető),

[...]

t) ki, és milyen – közlekedési vagy más – szabályt szegett meg, illetve milyen magatartással valósította meg a helyszíni eljárás alapját képező cselekményt,

[...].”

A Testület e körben a helyszínelés során a balesettel kapcsolatban nyújtott rendőri tájékoztatás, valamint a közúti közlekedési baleset helyszínének megszemléléséről szóló jegyzőkönyv vizsgálatát tartotta szükségesnek. Ezen jegyzőkönyv a baleset feltételezett okozójaként a panaszt jelöli meg.

A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a panaszos bejelentése arról szólt, hogy diákok letörték a gépjárműve tükrét. A rendőrök ezen bejelentés alapján kezdték meg az intézkedést, ennek keretében igazoltatták a panaszt, majd nyilatkoztatták az eseményekről. A helyszíni tapasztalások alapján aztán helyszíni szemle megtartása mellett döntöttek.

A Testület álláspontja szerint ezen eljárásuk megfelelt az Utasítás előírásainak, és a Testület szerint a rendőrök nem követtek el e körben mulasztást.

A Szabs. tv. 39. § (1) bekezdése alapján a rendőrség a Szabs. tv.-ben meghatározott feltételek esetén bármely szabálysértés miatt kiszabhat helyszíni bírságot.

A helyszínen intézkedő rendőrök ezen törvényi felhatalmazás alapján a konkrét esetben is jogosultak lettek volna helyszíni bírság kiszabására a balesetet okozó féllel szemben. Tekintettel arra, hogy az eljáró rendőrök helyszíni bírság kiszabására jogosultak lettek volna, ezáltal mérlegelési jogkörrel is rendelkeztek annak megállapítását illetően, hogy a balesetben részes személyek mennyiben voltak felelősek a balesetért, ilyen mérlegelés hiányában ugyanis a helyszíni bírságolás tekintetében fennálló, jogszabályban meghatározott kötelezettségüknek nem tudnának eleget tenni.

Így az a tény, hogy a panaszos bejelentésétől eltérő módon mérlegelték a helyszínen intézkedő rendőrök az eseményeket a bizonyítékok fényében, és a baleset feltételezett okozójaként a panaszost jelölték meg, szintén nem alapozza meg azt a feltételezést, hogy a rendőrök mulasztottak volna az intézkedésük során.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök a hatályos szabályozók alapján jártak el, intézkedésük során nem mulasztottak, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos kifogásolta a rendőrség részrehajló intézkedését.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A rendőrség kifejezetten tagadta rendőri fellépés részrehajló voltát. A rendőri jelentések azt elismerték, hogy a másik részes fél édesapja, aki szintén rendőr, az intézkedés kezdetekor a helyszínen volt, és jelezte is, hogy a fia a másik fél. Ugyanakkor állításuk szerint a helyszín rögzítésének idejére az édesapa már elhagyta a helyszínt, azt megelőzően pedig a jelenléte és közlése nem befolyásolta az intézkedést.

A panaszos nem jelölt meg egyéb olyan körülményt, vagy tény, ami alátámasztotta volna a rendőrség részéről a részrehajlást. Önmagában az a tény, hogy a rendőrök tudomással voltak arról, hogy a jelenlévő rendőr a másik fél édesapja, nem alkalmas arra, hogy a részrehajlás megállapítását megalapozza, mivel egyebekben a helyszíni intézkedés megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelménye nem sérült.

IV.

A rendőrök a helyszíni intézkedés során nem mulasztottak, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetve nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye sem.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2017. szeptember 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET